СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLI. Ч. 184. Джерзи Сіті, Н. Дж., четвер, 10 серпня 1933.

VOL. XLI. No. 184. Jersey City, N. J., Thursday, August 10, 1933. THREE CENTS.

ВУГЛЕВИЙ СТРАЙК СКІНЧЕНИЙ

МАЙНЕРИ ВЕРТАЮТЬСЯ ДО ПРАЦІ НА ЗАКЛИК УРЯДУ.

ЮНІОНТАВН (Па.). — У вівторок рано зібралася тут конвенція майнерських лідерів, себто предсідників і секретарів місцевих відділів майнерської юнії, щоб остаточно вирішити питання, чи майнери мягкого вугля мають далі продовжувати страйк, чи приняти заключене майнерською юнією перемиря.

Як конвенція почала збиратися, здавалося, що тільки чудо може наклонити майнерів відкликати рішення попередньої конвенції, яка відбулася минулого тижня, видержати далі на страйку. Заклики провідників майнерської юнії, видно, не мали найменшого впливу. Президент округа Феєт-Грін, що є осередком страйку вже утратив увесь вплив на майнерів. Проти приняття перемиря збиралися великі сили, які гуртував довкола себе Ірляндець Раєн, голова відділу у осідку централі Фрикової Компанії. Ворожий до перемиря настрій 128 делеґатів, зібраних у галі, піддержувала кількатисячна маса майнерів, зібраних під галею.

На цю конвенцію приїхали кромі майнерських лідерів ще представники уряду, заінтересованого в боротьбі хочби тому, що це під його керівництвом доведено до заключення перемиря. З урядовців перший промовив Джозеф Вашингтон, зі стейтового департаменту праці, подаючи загальний нарис ситуації та заходи стейтового ґубернатора Піншова. Далі Мек Колом, секретар Піншова, запевненяв майнерів, що ґубернатор думає ґарантувати майнерам їх горожанські права.

Потім промовив Едвард Ф. Мек Ґрейді, робітничий дорадник Адміністрації Краевої Відбудови, котрий прилетів на конвенцію літаком з Вашингтону. „Я приходжу до вас як офіціяльний представник президента Злучених Держав", говорив Мек Ґрейді. Він оповів, як уряд довів до перемиря між власниками копалень і майнерською юнією, як президент утішився цим кроком, та що це перемиря значить.

Багато майнерів не довіряли урядови, отже Мек Ґрейді привіз зі собою копію перемиря, щоби майнери могли бачити точки „чорне на білім". Перемиря ґарантує робітникам право колективного представництва при наймі, себто визнає юнію. Компанійні юнії не мають ніякої правної основи існування. Ця умова буде додержана. Правда, майнери знають з досвіду, що деякі умови не були додержані, але за додержання цеї умови стоїть уряд і президент Злучених Держав. Спірні справи віддано раді трох порядних людей, котрі мають полагодити всі кривди, які могли би бути зроблені. Уряд має довіря до цих людей. Президент Злучених Держав хоче, щоби майнери довіряли його акції. Бесідник звертається до майнерів і питає: „Чи маю піти й сказати президентові Злучених Держав, що ви на сто процентів за нього?"

Майнери зірвалися з місць, оплескували, тупали ногами й махали капелюхами. Фіні, голова дистрикту, зараз поставив внесення, щоби негайно приняти перемиря. Внесення перейшло одноголосно, а Раєн самий вибіг на вулицю, щоби сповістити майнерів про рішення конвенції. Потім на вулицю вийшов Мек Ґрейді та промовив до майнерів, позискуючи їх для перемиря таксамо, як позискав делеґатів.

Вечером майнерські лідери вже вернулися до своїх місцевостей та по відділах юнії відкликали страйк. Рішення конвенції принято по відділах з таким самим запалом, з яким його принято на конвенції. Вечером коло копалень уже знято юнійні пикети.

БІЙКА МІЖ ПОЛІЦІЄЮ І СТРАЙКУЮЧИМИ ЖІНКАМИ.

ФИЛАДЕЛФІЯ. — Проти Новелті Ботон Менюфектюрінґ Ко. ведеться дуже цікавий страйк. Це підприємство веде роботу не в своїй фабриці, а видає її своїм робітницям до дому. Ці, невдоволені з заплати, вийшли на страйк. З огляду на видавання роботи до дому, страйк має свої спеціяльні трудноші. Страйкарки не могли звернутися проти страйколомів, бо ці сидять дома. Вони звернулися проти мущин, які розносили роботу по домах. На їх оборону викликано поліцію. Страйкуючі робітниці зчинили бійку з поліцією. Щойно по 15 минутах удалося поліції розігнати 200 робітниць.

УРЯД БУДЕ КУПУВАТИ ТІЛЬКИ „ПІД СИНІМ ОРЛОМ".

ВАШИНГТОН.—Адміністрація Відбудови Краю дала до зрозуміння, що федеральний уряд буде купувати потрібні для себе товари тільки від підприємств, які приняли програму уряду щодо відбудови краю.

МОЛОЧАРСЬКИЙ СТРАЙК. ДОХОДИТЬ ДО БИТВИ.

ЛИТЛ ФОЛЗ (Ню Йорк). — Страйкуючі фармери стріляли з рушниць до стейтових труперів, які супроваджали троки з молоком. Поліція відстрілювалась. Віддано коло 300 стрілів. Щойно слізні бомби розігнали страйкарів.

УКРАЇНЦІ НА СВЯТІ СЛАВЯНСЬКОГО ТАНКУ У БРНІ.

Українська кольонія у Брні (Чехословаччина) мала нагоду пригадати себе чужинцям. При кінці червня відбулося в цьому місті свято славянських народніх танків і кольонія подбала, щоб український народній стрій і танок репрезентувались на цьому святі гідно.

Уже в поході містом, що попередив саме свято на площі чеського Сокола на Кральовім Полі, українська ґрупа звертала на себе увагу. Вона йшла зараз за першими в поході Чехами: на чолі її йшов хлопець в народнім строю з таблицею з написом „Українці", за ним гурт дітей емігрантів і скитальців молодих танцюристів, за ними прапор українського Сокола, врешті хор, що ввесь час походу містом співав українські пісні. Всі учасники тієї частини походу мали на собі народній стрій.

Через браму, на якій повівав теж український прапор, ввійшов наш відділ на площу, набиту у щерть публикою, і станув до попису. Українські танки, спеціяльнож „Катерина", „Запорожець" і „Подільський козачок", вплетені між інші славянські танці, виріжнялися від цих останніх своєрідною бурхливістю й розгоном та збирали довготревалі оплески. Загальну увагу звертала на себе теж українська мандоліново орхестра, що приґравала до танків, зодягнена теж у народні строї. Українські танки і цілу ґрупу фотоґрафували з усіх боків, а в місцевих часописах були на другий день світлини з їх виступів. Поляки й Москалі з танцями не виступали.

ТРАҐЕДІЯ ПАСТУШКИ.

Повідомляють з Ґрацу про траґедію пастушки, яка трапилася в томуж місті. Отся 6-літня пастушка вела теля і, хотячи мати вільні руки, обвинула собі довкола шиї шнурок. В одній хвилині теля нагло сполошилось і вдушило дівчинку та волочило трупа вулицями міста.

КОЛИ ШОФЕР Є ПЯНИЙ.

На одній з вулиць Варшави всіла до авта якась пара молодих людей. Шофер був пяний і по дорозі в повному розгоні наїхав на меблевий віз. Наслідки були фатальні: дишель воза пробив пасажирку таксівки, Казимиру Вальчак, що эгинула на місці, а крім того чотири особи були тяжко ранені. Ранені були теж коні воза так, що одного мусіли добити. Шофера арештовано.

НЕБЕЗПЕЧНО БРИСТИ ЗАЛИВОМ.

Два 10-літні хлопці, Вилієм Шнайдер та Осип Бодновський, потонули в Нюарськім заливі, коли, бродячи плиткими водами заливу, попали на канал.

МАНДРІВКА РАКІВ.

Величезна маса раків пустилась у Батон Руж (Луізіяна) на мандрівку. Міліони раків стали перелазити з болот на однім боці гостинця на рівнину по другім боці. Люди наповняють міхи товстими раками. Тисячі раків гинуть під колесами авт. Дорога аж чорна від роздушеного раковиння.

Старі люди кажуть, що того роду зоольоґічні явища там повторяються.

ПАРОПЛАВСТВО ПО ДНІПРІ.

Перший раз в історії приплив з Києва до Херсону пароплав. Пароплав перейшов через шлюзи на великій дніпрестальській греблі за 1 годину і 10 хвилин, себто 30 хвилин скорше, ніж було розраховано. Дотепер усі будівлі й машини на Дніпрельстані не працюють, але греблі покищо будуть уживати лише для проходу пароплавів через пороги.

ЖАХЛИВА СМЕРТЬ ДИТИНИ.

У Збоїсках коло Львова дала дружина вартівника Біндаха дволітній дитині кілька диньок. Дитина-хлопчик почала гризти їх й одною динькою вдавилася. Не помогла нічого лікарська допомога; дитина померла.

КУЛЬТУРТРЕҐЕРСТВО.

Цими днями появилася на мурах міста Львова відозва, підписана віцепрез. Львова, Іжиком, з зазивом, щоби християнське населення взяло участь у ювилейнім святі св. Івана з Дуклі, який спас Львів перед „бандамі Тугай-бея і Хмєльніцкеґо". Залишаємо на боці історичну правду, якою така відозва мало журиться, але п. Іжик та інші члени комітету такого свята здається знають, що у Львові жиють теж Українці, для яких Хмельницький таксамо не є „бандитом", як для Поляків не є бандитами деякі польські історичні полководці. Чи можемо уявити собі таку відозву французьку або чеську у місті, де жиють теж Німці? Навіть при нагоді свята в честь святого не можуть деякі панове діячі обійтися без тонів шовіністичної ненависти!

ПОМЕР ВОЛОДИМИР М. ШЕМЕТ.

В Києві помер при кінці червня відомий український діяч Володимир Шемет. Арештований большевиками ще 1920 р., просидів Шемет кілька літ у тюрмі, а вийшовши звідти з важкою недугою, жив як „лішенєц" дуже бідно і помер серед злиднів майже голодовою смертю.

АНТИСТРАЙКОВИЙ ЗАКОН.

Норвезький парлямент затвердив законопроєкт, який передбачає гострі карні санкції за заворушення спокою праці. Згідно з тим законом компетенції адміністраційних властей щодо ліквідації страйків і саботажних актів страйкуючих розширено до тієї міри, що всякі страйкові акції будуть у практиці на майбутнє унеможливленні.

НЕ МІҐ ПЕРЕЖИТИ СВОГО КОНЯ.

В місцевости Самбері в Анґлії наложив на себе руку власник малого складу вугля, Ґров, з такої причини: Кільканацять останніх літ жив Ґров самітно і мав коня, якого вважав своїм одиноким приятелем. Недавно кінь Ґрова захворів небезпечно і його мусіли добити. З жалю за другом Ґров попав у таку мелянхолію, що скочив у Темзу і втонув.

МІЛІТАРИЗАЦІЯ ЗАЛІЗНИЦЬ НА РАДЯНЩИНІ.

В СССР оголошено декрет про реорґанізацію праці радянських залізниць і впроваджено в комунікаційній і варстатовій службі т. зв. політичні відділи.

Декрет цей є рівнозначний з мілітаризацією залізниць. А є він відповідю на фатальний стан транспортів і часті катастрофи, що трапляються на залізницях СССР. Підписав декрет сам Сталін, а зредаґовано його в дуже гострій формі.

ХУЛІҐАНИ „ГУЛЯЮТЬ"!

Пилип Кароль (син Івана), Михайло й Іван Гірні та Володимир Козьолко, всі з Глібович Великих, пов. Бібрка, напали в неділю на виходячих з церкви односельчан Мирослава Фіцика і Михайла Василика та побили їх колами до крови. Причиною бійки було те, що побиті виступили були гостро проти некультурного поведення згаданих хуліґанів у читальні. Видно, що наші села ще досить у темноті, коли нині ще гуляють такі хуліґанські типи!

„ЗЄДНАЙМОСЯ ВСІ В ГОРЮ З ВЕЛИКОЮ УКРАЇНОЮ!"

„УСІ НА ПРОТЕСТАЦІЙНИЙ ФРОНТ! СМЕРТЬ МОСКОВСЬКИМ НАЇЗНИКАМ!"

ЛЬВІВ (Західня Україна). — Львівська ґазета „Новий Час" виходить тепер з вище наведеними гаслами, надрукованими на першій сторінці великими літерами. Останні відомости з України подають дані про страшний голод, нечуваний терор на Українців, особливо на культурні сили, а разом з тим Постишев та інші відпоручники Москви почали наново переводити шалену русифікацію України. Москва тепер старається поспішно знищити всю ту роботу, яку Українці зробили від революції 1917 року над розмосковленням України.

По наказу з Москви комуністичні посіпаки тепер створили з комуністичних „учених" спеціяльну комісію, яка переводить „чищення" української мови від чужинецьких слів. Робота комісії властиво зводиться до того, що з українських словників вона старано викидає ті українські слова, які можна замінити „общепонятними", себто московськими словами, „не нарушуючи" характеру „малоросійського язика". Відомости про події на Україні обурили все українське населення поза межами радянщини і тепер все більше зростає навіть серед радянофілів-Українців, ненависть до Москви.

Юліян Бачинський, відомий радянофіл, котрий відсидів рік у польській вязниці за радянофільську пропаґанду, а котрий тепер видає в Празі місячник „Вільна Україна" з комуністичною закраскою, заявив, що самогубство Хвильового, а тепер Скрипника є грізним попередженням для всіх Українців, які думали, що нібито в межах радянського союза можна розвязати українську національну проблему з найбільшим задоволенням для широких мас українського народу.

Другий видавець радянофільської ґазети, що виходила у Львові, „Українська Думка" Юрій Танчаківський, припинив видавання ґазети й зробив до своїх передплатників заяву, в якій говорить про той страшний терор проти всього українського, який впровадив на радянській Україні Постишев, та говорить про русотяпство нового комісаря освіти, Затонського. Танчаківський говорить, що самогубство Хвильового і Скрипника є протестом проти походу Москви на знищення України. Нарешті Танчаківський заявляє, що закриває перед світом те, що робить тепер Москва на Україні, „Українська Думка" не може й не стане на бажання Москви плюгавити память тих, що поповнили самогубство на знак протесту проти Москви.

ХОТІЛИ НАБИТИ ЛІДЕРІВ ФАШИЗМУ.

ДУБЛІН (Ірляндія). — Натовпи молоді напали на фашистів та на їх лідерів, коли ті приїздили до салі, в якій мав відбутися протест ірляндських блакитних сорочок, що звуться „національна Ґвардія". Поліція з трудом відтрутила напасників і вратувала фашистівських лідерів від побиття.

Ґенерал О'Дофі, основник і головний командант „Національної Ґвардії", заявив, що це був напад комуністів, що він не відмовляється влаштувати вуличну демонстрацію „блакитних сорочок". Притім ґенерал заявив, що поліція повинна охороняти похід фашистів, які виступають проти парляментаризму в Ірляндії, як „неприроднього" для Ірляндців.

АВСТРІЯ БУДЕ СКАРЖИТИСЬ ПЕРЕД ЛІҐОЮ.

ВІДЕНЬ (Австрія). — В колах австрійського уряду піднесено питання про потребу Австрії скаржитися перед Лігою Націй на втручання Німеччини у внутрішні справи австрійської держави. Це втручання виявляється в агітації проти австрійського уряду з Німеччини при помочі радія, літаків та висилки спеціяльних агітаторів-організаторів фашистів до Австрії.

Статут Ліґи Націй, за яким держави зобовязуються не втручатись у справи інших держав, дає Австрії правну можливість внести таку скаргу на Німеччину.

ФРАНЦІЯ ПОКИНЕ ПОЛІТИКУ ПРИЯЗНІ ДО НІМЕЧЧИНИ.

ПАРИЖ (Франція). — Відповідь німецького міністерства справ закордонних на протест французького і британського амбасадора проти німецької агітації в Австрії викликала у Франції певне обурення. Французький уряд тепер має наради впривоочу тої відповіді, яку всі вважають некоректною.

Є ознаки, що Франція змінить свою політику сприятелювання й порозуміння з Німеччиною на боротьбу й дальшу ізоляцію Німеччини. Можна думати, що тепер наступає кінець політики Бріяна заспокоєння Европи порозумінням з Німеччиною.

НАЦІОНАЛІСТИ В ДАНЦИҐУ МИРЯТЬСЯ З ПОЛЯКАМИ.

ДАНЦІҐ (Вільне місто). — Управа міста знаходиться тепер в руках фашистів-гітлерівців. Наперекір усім сподіванкам вони повели політику примирення з Поляками й навіть запобігають перед Польщею, щоби вона не бойкотувала данціґського порту.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
Тел. „Свободи": Mongomery 5-0498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 5-1838.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЧЕРЕЗ ЩО ГОЛОД?

Вістки, що перекрадаються через китайські мури большевицької цензури, стверджують згідно істнування голоду українських мас на Україні. Ствердивши самий факт істнування голоду, дослідники тепер пробують прослідити причини цього небувалого явища, що голод навіщує країну, яка тече медом і молоком, що відома під назвою шпихлїра Европи.

Спеціяльний кореспондент лондонського денника „Таймс", котрий недавно їздив по країні совітів, представляє тяжкий стан російського фабричного промислу й перевозу, а потім каже, що хоч який страшний стан промислу під большевиками, то всетаки це ще ніщо в порівнанню зі станом рільництва.

Стан фабричного населення він представляє словами: „Всюди, з піль, фабрик і промислових заводів, маси робітників, загнаних у розпуку голодом і злиднями, творять мандрівні орди, що шукають якогось невідомого місця, яке моглоб їм дати найнеобхідніші до життя річи".

Стан сільського населення він змальовує коротко так: 70,000,000 селян прогнано з їх господарств до 200,000 колективів. Тих, що вміли добре господарити, переслідувано, вислано на роботи або в лісові табори на півночі, масакровано, або зовсім нищено. На місці справних рільників молоді, політично розпалені комуністи пробують плянувати нове рільництво.

Засівання треває три рази довше ніж давніше. В деяких округах 90 процентів машинерії, спроваджених колись із загранициі, нині вже до нічого. Згубить складна жниварка шрубку, і вже ціла машина стоїть без ужитку. Хотіли би вернутись до коня та ручного знаряддя, але тут нема ні одного, ні другого.

Того роду господарка, каже кореспондент „Таймса", викликує голод, якого Росія ще не бачила. Бувало, що большевики розстрілювали цілими селами селян за занедбання засіву; але як могли селяни засіяти збіже, котре вони з голоду зїли?

На думку кореспондента, причиною лиха є колективізація.

Що на це роблять селяни? Вони всі в розпуці й киплять страшною ненавистю до уряду. Та покищо вони не бачать ніякої можливости зриву проти гнету, що довів їх до руїни. Війна певно дала би їм нагоду до зриву, та большевицький уряд повів тепер політику замирення з усіми ворогами, навіть з імперіялістичною Польщею.

ТІНИ ПОМЕРШИХ

(Допис з краю).

Одним з головних фундаментів, на якім опирається нація, є пошана до померших, релігійне відношення до гробів, у яких спочивають тлінні останки минулих поколінь. Бо нація не живе тільки в нинішнім поколінню. Вона живе в будучих поколіннях, як також у минулих. Ми думаємо і працюємо сьогодня на те, щоби створити якнайбільше моральних і матеріяльних вартостей для будучих поколінь, щоби забезпечити для нації світлу історичну майбутність. Те саме робили для нас минулі покоління, які спочивають сьогодня в гробах. Це є причиною тої релігійної пошани для предків і їх гробів, у яких, хоч може не лишилося вже ні сліду по їх тілесних останках, але які нагадують нам про нашу духову звязь з ними, нагадують про матеріяльну й інтелектуальну спадщину, яку вони нам оставили; коротко кажучи, нагадують про тяглість і довготревалість даної раси.

Тому кождий нарід, який шанує себе, відноситься з побожністю до гробів предків взагалі, а до гробів національних ґеніїв, мучеників і героїв зокрема. Гріб Наполеона у Парижі є для кождого Француза національно найбільше освяченим місцем. Але не тільки Француз переживає в присутности тлінних останків великого полководця хвилі великого духового піднесення. Також перед чужинцем розкриваються в цю хвилю великі події вісімнацятого віку, побідоносні битви і триюмф французької армії над цілою Европою. І мав слушність Наполеон, коли говорив, що він буде рядити Францією ще довго по смерти. Недавня французька політична концепція пан-Европи під протекторатом Франції не є нічим іншим тільки приказом Наполеона...

А де могили наших ґеніїв, мучеників і героїв? Де могили Сагайдачного, Хмельницького, Виговського, Мазепи, Орлика і соток інших? Наші вороги затерли і слід по них. Ми навіть не знали національної вартости тих могил, так, що не дуже завдавали собі труду їх обороняти, знаходити чи зберігати.

В часі наших визвольних змагань ми відчували інтуїтивно їх втрату. Розбиті самі в собі і роздерті сотками сумнівів, ми відчули брак звязку з нашою історичною минувшиною, відчули брак „приказів зза гробу", які сріпили би нашу віру і замісць забагато думати, передумувати, вагатись, сумніватись і сперечатись — приказалиб нам ділати.

Враз зі зростом нашої національної свідомости і бажання до самостійного життя — зростає в нашій суспільности також пошана до гробів наших предків, а в першу чергу пошана до могил тих людей, які в кровний чи безкровний спосіб зложили своє життя для добра свого народу.

Після війни взялася наша суспільність горячково до упорядкування могил поляглих стрільців. В тій ціли завязано навіть спеціяльний комітет, який у короткому часі привів до порядку всі могили і цвинтарі наших героїв з визвольної боротьби. Рівночасно вся наша національна преса повела широку пропаґанду в напрямі поширення культу пошани для поляглих. Скупчена праця цілої суспільности дала вкоротці гарні наслідки. Що року на Зелені Свята на їх гроби йдуть величаві процесії з хоругвами і вінками. Там відправляють молебні і молячись, широкі маси вслухуються в заповіт поляглих... Цей культ тепер так поширений і вкорінений, що сільські хлопці і дівчата без нічийого приказу, самі зберігають ці могили, ставлять на них хрести й огорожу, засаджують могили цвітами та прикрашують їх вінками і стяжками.

Цьому надзвичайно корисному процесови наші вороги стараютсья за всяку ціну перешкодити. Влада не хоче давати дозволу на процесії, а коли дає, то з великими обмеженнями і застереженнями. Часто, не зважаючи на дозвіл, без причини обхід розганяє. Часто на приказ влади могилу розкопують і забирають тлінні останки не відомо куди. А часто і без приказу, в ночи, невідомі злочинці поламають хрест, повиривають цвіти, розкидають могилу, а нераз викрадають навіть тіла похованих.

Якраз минулої ночі, з 24. на 25. липня, сталася подібна подія в Городку біля Львова. Невідомі злочинці відкопали тіла Старика і Березинського, відомих героїв - революціонерів, які полягли в часі нападу на городецьку почту. Наша суспільність покрила їх могили великою пошаною і вони почали притягати до себе чимраз більше число прочан. Це входило в звичку селян, попри орудку в місті відвідати також їх могили. А молодь лишала на них вінки і китиці цвітів. Це не подобалося зайдам-гієнам і вони рішили в найбрутальніший спосіб викрасти нам наші національні скарби і їх перед нами заховати. Але нині наша суспільність вже знає тим скарбам ціну. Вся наша преса, без огляду на політичні переконання, виступила гостро проти цього нечуваного варварства. Але чи цей виступ викличе якийнебудь відгук у „власть імущих", важко сказати. Наразі знайдено тіла вбитих, які невідомі справники перенесли у другий, старий, забутий гріб, як також арештовано... гробаря.

Колись на адресу московських зайдів, які розкопували і нищили козацькі могили, Шевченко сказав такі ґеніяльні слова: „Ех, якби вони знайшли те, чого шукають — не плакалаб мати, діти не ридалиб".

Розкопуючи могили, Москва хотіла знищити ту духову звязь, яку має кождий нарід зі своїм минулим. Але ця звязь була тоді так слабка, що майже не істнувала. Тому саме ця московська операція так безболісно вдавалась і тому саме, як стверджував з жалем Шевченко, вони не знаходили цього, чого шукали.

Нині, завдяки нашим недавнім визвольним зривам, як також завдяки закріпленню нашої національної свідомости, ця звязь з минулим зросла і зміцніла. Профанацію тлінних останків наших героїв наш цілий нарід, зі всіми своїми верствами, переносить дуже болючо і на них дуже рішучо реаґує. А цей щирий жаль, терпіння і гнів цілого народу є ще одним поважним завдатком на нашу світлу будучність.

Е. Л.

„СТАЛІНІЗМ" В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ

„О, слово рідне, орле скутий,
Чужинцям кинуте на сміх!"

Писав ці слова український поет Олесь ще в темну ніч царського режиму, коли українське слово дійсно було сковане ланцюгами, затоптане й пригноблене. Здавалобся, що з поваленням царської влади настане для українського слова свобода. Така свобода для української мови була здобута на короткий час, коли істнувала Україна як самостійна держава. А тепер? З одного боку українське слово перебуває під гнетом Польщі та Румунії, а з другого боку — під катівським знущанням московської большевицької влади.

Вже давно на Україні, окупованій російською большевицькою владою, точиться спір про завдання літератури: **чи має література бути тим, чим вона повинна бути, отже служити красі, задовольняти любов до гарного, — чи, навпаки, виконувати політичну та пропаґандну ролю, служити резолюціям і постановам пануючої комуністичної партії.** Наскільки в Росії ще й досі поряд з письменниками-комуністами є також письменники-не-комуністи, так звані „попутники", то на Україні під большевиками зовсім інакше. Тут письменник не-комуніст — це дуже рідкий птах. Тут навіть твори письменника-комуніста переглядає десятькратна цензура й лихо тому письменникови, що не вміє придобритися до офіційної цензури й „критики" комуністичної партії! Такого зітруть, зімнуть, повимотують з нього всі нерви, щоб він „покаявсь", бючи себе зі сльозами в груди й посипаючи голову попелом. А хто не покається? Той знає, що йому грозить висилка на Соловецькі острови або й у „земельний комітет" (розстріл).

Через такі то порядки під комуністичною диктатурою іншої літератури, як прихильної до большевизму, на радянській Україні нема. Може і є, але все, написане не в большевицькім дусі, автори мусять ховати по таких далеких сховках, що ця підземна література виявиться мабуть тільки аж після упадку большевизму.

Використання літератури для політичних цілей почалося не від большевиків і не ними воно кінчиться. В 16—18 віках у цілій західній Европі та в Україні була мода на придворних поетів, що писали вірші на всякі святочні й буденні пригоди в житті своїх панів-хлібодавців — королів, князів, гітьманів. Це так звані „панеґрики"'. Ці майстри віршописці дуже легко переходили від одного пана до другого й служили тому, хто більше заплатить. Ось типовий приклад: після поразки Карла шведського й Мазепи під Полтавою 1709 р. до царя Петра прийшло прохання від такого собі українського віршомаза — ченця Заруцького. Цей „поет" писав, що він готовий за певну плату „віршописати" не тільки Мазепу, а й усіх інших ворогів його царського величества. Тут же були приложені вірші „на клятвотпреступника Івашка Мазепу"...

І цариця Катерина II. цінила „поезію" з цьогож утилітарного, споживчого становища. Про неї писав Державін, визначний російський поет, що вихваляв цю короновану розпустницю в своїх „одах":

„Поезія тебе любезна,
Пріятна, сладостна, полезна,
Как летом вкусний лімонад".

Большевики вимагають від української літератури не тільки „лімонади", але й річей зовсім прозаїчних. Українська поезія має вишукувати „внутрішних ворогів" там, куди не сягають своїми руками чекісти. З другого боку, українська література повинна служити так званому „соціялістичному будівництву" на Україні, що виявляється в здиранні з голодної української людности „хлібозаготівель". Харківський місячник „Критика" в ч. 2. з 1933 р. ставить до української літератури такі вимоги: „Особливо важно для української радянської літератури розкрити контрреволюційне обличе українських націоналістичних елементів і всіх тих, хто для тих же контрреволюційних цілей прикривається прапором українського націоналізму". Виконавши цю, так би мовити, **„політичну"** роботу, українська література мусить, з наказу компартії, перейти до **господарських** завдань:

„Наша література повинна швидко відгукнутися **на** актуальні, ба й злободенні **вимоги партії.** І коли це не можна зробити на спіх у великих формах... то участь письменників у засівній кампанії мусить позначитися через використання більше рухливих засобів, саме — малих форм. Нарис, коротке оповідання, новеля, гумореска, бойова пісня"...

Зрозуміло, чому така бідна літературна продукція на Великій Україні. Мовчать або „кумкають" Тичина, Підмогильний, мовчить Антоненко-Давидович, 4 роки не чути Плужника й Фальківського, кулею в голову перериває своє життя Микола Хвильовий. „Сталінізм" сталевою плитою душить українську націю. І фізично й морально.

— Як жінка любить, то губить при тім своє серце; але чоловік як любить, то губить крім серця ще й голову.

Ю. Бандурський.

КРОВАВИМИ СТЕЖКАМИ

—o— (1)

Село Ганфучан було таке, як всі інші села в глибині Китаю. Було перелюднене: людей забагато, землі замало. Наслідком того, хоч всі без винятку, від малої дитини до старенького дідугана, ґірко працювали в поті чола, в селі панувала нужда. До сеї нужди сильно причинялися здирства державних урядів. Народ був темний і дикий. Найменшу вартість мало людське життя. Для жмені будьякої поживи кождий готовий був до найбільшого злочину.

Саме тоді, коли полям потрібний був дощ, настала посуха. Вже ішов третий тиждень, як з неба не впала одна крапля. Заносилося на те, що не буде рижу, не буде проса; що взагалі нічого не зберуть і прийде голод, прийде заглада. Люди зробили все можливе, щоби спровадити дощ.

В Янфугані є старинні руїни, в руїнах керниця, в керници свята вода. Люди з Ганфучану вислали до Янфугану громадського післанця з залізною плиткою. Така плитка, викупана в святій воді керниці і принесена до Ганфучану, повинна була спровадити дощ. Післанець занурив плитку у святій воді і вернувся з нею. Дощ таки не впав. Громадяни ломили собі голову питанням: хто виновник того ґрізного нещастя?

Північною сусідкою села Ганфучан було село Квайганцін. Від полудня, полями Ганфучану вертався до Квайганціну Пейфукай з жінкою і з дитиною. Пейфукай ішов пішки. Вів за узду мула, на котрім сиділа жінка з дитиною на руці. Заносилося на другу дитину, тож Пейфукай заслонював її від сонця великою червоною парасолею з блакитними смоками. Сам мав на голові соломний капелюх з широкими крисами.

Громадяни Гайфучану чули від своїх дідів, що отворена в часі засухи парасоля або широкий капелюх витягає з воздуха всяку вохкість і відганяє дощ. Не диво, що коли до села прийшла чутка про парасолю і капелюх громадянина Квайганціну, кождого кортіло безличному дати науку. На поле повибігали люди з лопатами, мотиками і палками. Воздух наповнився криком, лайкою, проклонами.

Найбільше вигукував крепкий парубок Лінцоян. Хотів підогнати мула, щоби небезпечний мандрівник якнайскорше виїхав з села. Став кидати на мула камінням. Мул скочив. Жінка, що того не сподівалася, впала. Дитина, падучи, вдарила головою і ані зойкнула. Одна нога жінки лишилася замотана в стремені. Мул, втікаючи, тягнув за собою жінку. Голова жінки лиш тричі вдарила об сухі груди дороги і жінка також сконала. Бачучи се, Пейфукай замахнувся палицею на Лінцояна. На поміч Лінцоянови прискочив десяток його товаришів. По цілій дорозі розскочився мозок з розбитої голови Пейфукая. Його широкий капелюх і його червону парасолю убийники подерли і спалили.

Громадяни Квайганціну не могли простити сусідам того, що вони так по звірськи і без причини вимордували цілу одну їх родину. Узброєні палками, лопатами і мотиками, вдарили смерком на Ганфучан. Ґанфучанці сподівалися, що сусіди загостять до них, тож приготовилися на їх приняття. Напасників прогнано, та всеж таки по обох сторонах впало по кільканацять людей. Населення Ганфучану загадало сусідам дати таку науку, щоби собі затямили її внуки і правнуки.

В Квайганціні не сумнівалися, що сусіди прийдуть порахуватися з ними. Та не сподівалися, що се буде ще таки сеї ночі. Узброєні лопатами, мотиками і довбнями, Гайфучанці вдерлися до сплячого крепким сном Квайганціну. З Ганфучанців найбільше кидався, побиваючи ворогів мотикою, Лінцоян. Квайганцін був селом багато меншим, як Ганфучан і оборонців було менше як напасників. Не диво, що над раном село виглядало страшно. Гадав би, що крізь село ішла орда якогось дикого бестійського, цілком чужого народу. Крім напасників, котрі руйнували село до решти, в селі не було живої душі. На вулицях і в згарищах домів лежали трупи. Решта мешканців розбіглася на чотири вітри. Поховалася в чагарниках, ямах, ровах і керницях. Побідники не грабували, знаючи добре, що кождий, у них знайдений зрабований предмет буде свідчити проти них. Вони тільки нищили все те, що їм під руки попало. Хотіли сусідів загнати в таку нужду, яка їм не позволила би думати про відплату.

Зі сходом сонця побідники вернулися до Ганфучану вдоволені, що вже себе і свою працю обезпечили. Всі чванилися своїми геройствами і розказували про пригоди інших. Найбільше говорено про Лінцояна і його товариша Янкофу. Перший мотикою, другой тяжким джаґаном найбільше розбив голов і поломив ніг. Всі хвалили їх, всі дякували їм.

Неначе би само небо признало слушність Ганфучанам, бо затяглося чорними хмарами і пустилася страшна злива. Всі ями, рови і канали дощівка заповнила по береги. Зашуміли жовті потоки, річки і ріки.

Хоч війна скінчилася так корисно для громадян Ганфучану, то вони знали, що можуть прийти на них також дуже прикрі наслідки тої побіди. Над громадами цілого округа була верховна влада в ямені, себто в столици округа. Ямен пильнував, щоби в цілім окрузі був спокій. Ганфучани знали, що з ямену приїде слідча комісія; що виновників скарають строго гривнами, буками і катівським мечем. Найстаточніші громадяни довго радили над способами, які їм позволилиб викрутитися від строгих кар.

Що врадили, лишилося покищо тайною. Та не довго треба було ждати на її відслонення. Одної днини нараз з ріжних домів залунали крики, проклони, удари, зойк і плач. То батьки били своїх синів. То з сеї, то з тої хати вистрибнув парубчак, втікаючи від батька, котрий немилосерно бив його буком. Парубки покровавлені, в подертих сорочках втікали з села. Декотрий падав на вулици без духа. Один, втративши панування над собою, осмілився підоймити руку на батька. Два інші батьки прискочили до нього і колами вбили його.

Чорною невдячністю заплатили Лінцоянови. Ціле село дякувало йому; ціле село ріжними способами показувало йому свою вдячність за його подвиги у війні з Квайганцінцями. Його батько гордий був, що має такого сина і величався ним, також збираючи похвали і подяки за геройства сина. Той батько приступив до Лінцояна при свідках і промовив сердито:

— Бандите! Ти вбив чесного і поважаного війта в Квайганціні. Кромі нього ти вбив ще кількох найчесніших і найповажніших громадян. Ти мабуть змовився з найгіршими опришками, котрі напали на наших сусідів. Ти може й провідником їх був. Ані я, ані твої браття не думають терпіти за твої злочини. Щезай мені зараз з нашої хати! Іди, куди тебе понесуть твої очи, як не хочеш, щоби я тебе скарав по заслузі. Кара смерти, то замало було би для тебе.

Парубок знав, що приказ батька невідкличний. Він і не думав просити помилування, бо знав, що не виблагає. Та, не знаючи поза своїм селом іількома сусідними світа, спитав:

— Кудиж мені йти?

— Куди тебе понесуть втікаючі ноги! — відповів батько сердито.

— Щож я буду їсти? Ніхто не дасть даром. Не маю ні гроша.

(Далі буде).

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ У. Н. СОЮЗА

відбувшої на днях 10—15 липня 1933 р. в головній канцелярії У. Н. Союза, 81-83 Гренд Ст., Джерзи Сіти, Н. Дж.

ЗВІТ З КОТРОЛІ РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ ВІД 1-го СІЧНЯ ДО 30-го ЧЕРВНЯ 1933 РОКУ.

З кінцем грудня 1932 р. було повнолітних членів	19,831
За час 6 місяців: принято нових	219
принято наново	760
принято з переступними листами	148
принято зі старого роду обезпечення	6,579
принято з інших кляс	4
Разом	27,541
За час 6 місяців: суспендовано	1,248
відійшли з переступними листами	153
відійшли до нового роду обезпечення	6,582
відійшли до інших кляс	3
відійшли на безплатне продовження	23
відійшли зі зворотом в готівці	13
померли	96
Разом	8,118
З кінцем червня 1933 р. було повнолітних членів	19,423

Молодечий Департамент.

З кінцем грудня 1932 р. було дітей членів	12,015
За час 6 місяців принято нових	176
принято наново	431
принято з переступними листами	70
Разом	12,692
За час 6 місяців: суспендовано	1,148
відійшли з переступними листами	83
відійшли до повнолітних членів	82
відійшли на безплатне продовження	26
померли	11
З кінцем червня 1933 р. було дітей членів в Мол. Деп.	11,342

ЗВІТ КОНТРОЛІ ГОЛ. ФІН. СЕКРЕТАРЯ ВІД 1. СІЧНЯ ДО 30. ЧЕРВНЯ 1933 Р.

П Р И Х О Д И:

	Вкладки від членів	Проц. від морґечів	Проц. від бондів	Проц. з банків	Сирітські части	Відзнаки книги і ин.	Сплата морґечів	Сплата бондів	Сплата позички	Календар	Рент	Разом
Січень	31,161.00	5,703.76	1,841.25	3,022.59	1,150.00	135.59	2,410.25			153.55	141.83	45,719.82
Лютий	30,869.61	9,971.47	972.50		1,850.00	90	1,289.75		36.50		500.00	45,490.73
Березень	31,845.15	8,419.27	120.00		2,087.50		1,319.00		87.69		212.02	44,090.63
Квітень	35,556.51	3,526.24	2,322.79		125.00		1,591.75		3,133.00			46,255.29
Травень	37,759.39	6,082.11	1,900.00		443.50		1,339.00		3,378.20			50,902.20
Червень	38,339.75	11,402.58	2,579.88		1,200.00		2,830.69		3,341.00		1,000.00	60,693.90
Разом	205,531.41	45,105.43	9,736.42	3,022.59	6,856.00	136.49	10,780.44		9,976.39	153.55	1,853.85	293,152.57

Р О З Х О Д И:

	Фонд посмертний	Фонд адміністр.	Фонд резервовий	Фонд конвенц.	Фонд запомог.	Фонд народний	Фонд сирітський	Морґечі	Бонди	Позички	Праперти	Разом
Січень	8,092.78	5,970.92			1,625.00		1,315.04			180.00		17,183.74
Лютий	14,384.13	6,314.08			2,050.00		3,391.34	123.48		310.00		26,573.03
Березень	14,140.95	5,415.56			2,063.00		4,172.01			311.00		26,102.52
Квітень	13,300.05	6,843.43			1,440.00		1,828.00			31,537.00		54,948.48
Травень	11,391.00	9,609.28		43,064.70	4,795.00	1,300.00	800.00			36,647.00		107,606.98
Червень	19,480.32	6,165.66			1,600.00	4,400.00	1,960.95			39,586.00		73,192.93
Разом	80,789.23	40,318.93		43,064.70	13,573.00	5,700.00	13,467.34	123.48		108,571.00		305,607.68

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Готівка з кінцем 31 грудня 1932 р. остала	$355,930.03
Прихід за 6 місяців	293,152.57
Разом	$649,082.60
Розхід за 6 місяців	305,607.68
Готівка з кінцем червня 1933 р. остає	$343,474.92

Готівка У. Н. Союза, старих і нових родів обезпечення, знаходиться в слідуючих банках:

Імя банку:	Місцевість:	Ч. кн.:	Конто:	Назва Фонду	Сума:	Разом:
Peoples Trust Co.	Shamokin, Pa.	558	Sav. Dept.	Orphan's Fd.	$ 5,687.43	$ 5,687.43
Provident Inst. for Savings	Jersey City, N. J.	182,746	Sav. Dept.	Mortuary Fd.	13,096.03	
Provident Inst. for Savings	Jersey City, N. J.	202,352	Sav. Dept.	Adm. Fd.	12,312.67	
Provident Inst. for Savings	Jersey City, N. J.		Sav. Dept.	Mort. Fd.	390.60	25,799.30
First National Bank	Jersey City, N. J.	656	Sav. Dept.	Mort. Fd.	464.20	
First National Bank	Jersey City, N. J.		Sav. Dept.	Indg. Fd.	13,629.87	14,094.07
Commercial Trust Co.	Jersey City, N. J.	16,955	Sav. Dept.	Mort. Fd.	724.36	
Commercial Trust Co.	Jersey City, N. J.		Check Acc't	Mort. Fd.	38,842.60	39,566.96
Trust Co. of New Jersey	Jersey City, N. J.	16,279	Sav. Dept.	Mort. Fd.	6,353.07	
Trust Co. of New Jersey	Jersey City, N. J.		Check Acc't	Mort. Fd.	21,938.11	28,291.18
Hudson County National Bank	Jersey City, N. J.	8,209	Sav. Dept.	Reserve Fd.	4,246.93	
Hudson County National Bank	Jersey City, N. J.		Check Acc't	Mort. Fd.	31,058.32	35,305.25
Linden Trust Co.	Linden, N. J.		Check Acc't	Mort. & Res. Fd.	9,382.09	9,382.09
Elizabethport Banking Co.	Elizabeth, N. J.	16,091	Sav. Dept.	Mort. Fd.	15,137.62	
Elizabethport Banking Co.	Elizabeth, N. J.		Check Acc't	Mort. Fd.	722.00	15,859.62
Germania Mut. Saving	Elizabeth, N. J.	1,564	Sav. Dept.	Mort. Fd.	25,944.44	
Germania Mut. Saving	Elizabeth, N. J.	4,647	Sav. Dept.	New Mort. Fd.	313.16	26,257.60
National State Bank	Elizabeth, N. J.	6,482	Sav. Dept.	Reserve Fd.	15,751.99	
National State Bank	Elizabeth, N. J.		Check Acc't	Mort. Fd.	230.00	15,981.99
Elizabeth Trust Co.	Elizabeth, N J.	380	Sav. Dept.	Mort. Fd.	72.45	
Elizabeth Trust Co.	Elizabeth, N. J.		Check Acc't	Mort. Fd.	171.00	
Elizabeth Trust Co.	Elizabeth, N. J.	1,809	Sav. Dept.	Conven. Fd.	346.85	590.30
Central Home Trust Co.	Elizabeth, N. J.	5,899	Sav. Dept.	Mo.t. Fd.	15,475.06	
Central Home Trust Co.	Elizabeth, N. J.		Check Acc't	Mort. Fd.	756.00	16,231.06
Union County Trust Co.	Elizabeth, N. J.		Check Acc't	Adm. Fd.	17,402.11	
Union County Trust Co.	Elizabeth, N. J.		Check Acc't	Indg. Fd.	3,800.55	
Union County Trust Co.	Elizabeth, N. J.		Check Acc't	Orphan's Fd.	13,904.55	
Union County Trust Co.	Elizabeth, N. J.		Check Acc't	National Fd.	2,057.72	37,164.93
Fidelity Union Trust Co.	Newark, N. J.	105,713	Sav. Dept.	Mort. Fd.	11,021.32	
Fidelity Union Trust Co.	Newark, N. J.		Check Acc't	Mort. Fd.	1,190.00	12,211.32
* N. J. National Bank & Trust Co.	Newark, N. J.	19,297	Sav. Dept.	Conven. Fd.	702.95	
* N. J. National Bank & Trust Co.	Newark, N. J.		Sav. Dept.	Mort. Fd.	17,398.63	18,101.58
Howard Sav. Institution	Newark, N. J.	547638	Sav. Dept.	Mo.t. Fd.	2,614.32	2,614.32
Integrity Trust Co.	Philadelphia, Pa.	32502	Sav. Dept.	Mort. Fd.	10,335.92	10,335.92
Chase National Bank	New York, N. Y.		Check Acc't	Mort. Fd.	30,000.00	30,000.00
				Total	$343,474.92	$343,474.92

Розміщення фондів (або льокації):

Фонд посмертний:

Готівка	$ 253,631.30
Морґечі	1,327,680.93
Бонди	499,411.00
Реальности	108,202.70
Позички	110,260.00
Разом	$2,299,185.93

Фонд запомоговий:

Готівка	$17,430.42
Морґечі	39,365.00
Бонди	8,707.00
Разом	$65,502.42

Фонд адміністраційний:

Готівка	$29,714.78

Фонд резервовий:

Готівка	$ 19,998.92
Морґечі	201,268.30
Реальність	123,000.00
Бонди	73,851.00
Разом	$418,118.22

Фонд сирітський:

Готівка	$ 19,591.98
Морґечі	145,574.00
Бонди	45,809.00
Разом	$210,974.98

Фонд конвенційний:

Готівка	$1,049.80

Фонд народний:

Готівка	$2,057.72

Інвестиції готівки в морґечах:

З кінцем грудня 1932 р. остало в морґечах	$1,724,545.19
За час 6 місяців інвестовано в морґечах	123.48
Разом	$1,724,668.67
За час 6 місяців сплачено морґечів	10,780.44
З кінцем 30 червня 1933 р. на морґечах остає	$1,713,888.23

БІЛЯНС.

Стан чинний:		Стан довжний:	
Готівка	$ 343,474.92	Фонд посмертний	$2,299,185.93
Морґечі	1,713,888.23	„ резервовий	418,118.22
Бонди	627,778.00	„ запомоговий	65,502.42
Реальність	231,202.70	„ адміністрац.	29,714.78
Позички	110,260.00	„ народний	2,057.72
		„ конвенційний	1,049.80
		„ сирітський	210,974.98
Разом	$3,026,603.85	Разом	$3,026,603.85

ЗВІТ З КОНТРОЛІ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНУ У. Н. С. ВІД 1. СІЧНЯ ДО 30. ЧЕРВНЯ 1933 Р.

П Р И Х О Д И

	З місячних вкладок	Процент з банків	Процент від бондів	Процент від морґеч.	Рент від реальности	Сплата бондів	Сплата морґечів				Разом
Січень	2,927.48	1,042.08	288.75	662.06			120.75				5,041.12
Лютий	2,925.77			1,439.55			315.00				4,680.32
Березень	2,975.98		112.50	660.00							3,748.48
Квітень	2,861.40			349.01	194.95		3,108.75				6,514.11
Травень	2,856.30		350.00	1,045.57			440.00				4,691.87
Червень	2,897.94		581.25	660.00							4,139.19
Разом	17,444.87	1,042.08	1,332.50	4,816.19	194.95		3,984.50				28,815.09

Р О З Х О Д И

	Виплати посм. запомог	Платні пом. сил	Молодечий журнал	Праці друк. і т. п.	Актюар	Морґечі	Реальність	Видатки канцелярії			Разом
Січень	10.00	188.00		140.00			6.00	17.59			361.59
Лютий		188.00	983.50			13,500.00		17.95			14,689.45
Березень	675.00	188.00				387.02		18.24			1,268.26
Квітень	821.00	235.00			101.20			18.24			1,175.44
Травень	400.00	188.00	983.50	140.00				15.65			1,727.15
Червень	160.00	188.00						16.01			364.01
Разом	2,066.00	1,175.00	1,967.00	280.00	101.20	13,887.02	6.00	103.68			19,585.90

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Прихід за 6 місяців	$28,815.09
Розхід за 6 місяців	19,585.90
Приріст готівки за 6 місяців	$ 9,229.19
Перенесено готівку з дня 31 грудня 1932 р.	72,721.46
Готівка з кінцем 30 червня 1933 р. остає	$81,950.65

Готівка Молодечого Департаменту У. Н. С. знаходиться в отсих банках:

Імя банку:	Місцевість:	Ч. кн.:	Конто:	Назва Фонду	Сума:	Разом:
Elizabeth Trust Co.	Elizabeth, U. J.	3,730	Sav. Dept.	Mort. Fd.	$11,684.24	
Elizabeth Trust Co.	Elizabeth, N. J.	10,474	Sav. Dept.	Mort. Fd.	13,087.19	24,771.43
Harmonia Mutual Sav. Ass'n	Elizabeth, N. J.	21,446	Sav. Dept.	Adm. Fd.	25,493.87	25,493.87
Union County Trust Co.	Elizabeth, N. J.		Check Acc't	Mort. Fd.	2,620.28	
Union County Trust Co.	Elizabeth, N. J.		Check Acc't	Adm. Fd.	2,721.06	5,341.34
N. J. Title Guar. & Trust Co.	Jersey City, N. J.	18,336	Sav. Dept.	Adm. Fd.	3,490.15	
N. J. Title Guar. & Trust Co.	Jersey City, N. J.		Check Acc't	Mort. Fd.	20,772.86	
N. J. Title Baur. & Trust Co.	Jersey City, N. J.		Check Acc't	Invst. Fd. Adm.	2,081.00	26,344.01
				Total	$81,950.65	$81,950.65

Розміщення фондів (або льокації):

Фонд посмертний:

Готівка	$ 48,164.57
Морґечі	135,430.02
Бонди	57,968.00
Разом	$241,562.59

Фонд адміністраційний:

Готівка	$33,786.08
Морґечі	38,838.00
Бонди	19,812.00
Разом	$92,436.08

БІЛЯНС.

Стан чинний:		Стан довжний:	
Готівка	$ 81,950.65	Фонд посмертний	$241,562.59
Морґечі	174,268.02	„ адміністрац.	92,436.08
Бонди	77,780.00		
Разом	$333,998.67	Разом	$333,998.67

ЗВІТ З КОНТРОЛІ ЗАВІДАТЕЛЯ „СВОБОДИ"

від 1-го січня 1933 до 30-го червня 1933 року.

ПРИХОДИ:		РОЗХОДИ:	
Січень	$5,848.38	Січень	$5,338.84
Лютий	5,757.10	Лютий	4,216.27
Березень	4,894.91	Березень	5,667.60
Квітень	4,768.16	Квітень	5,218.31
Травень	6,862.06	Травень	4,372.36
Червень	5,084.04	Червень	5,463.69
Разом	$33,214.65	Разом	$30,277.07

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Прихід від 1-го січня до 30 червня 1933	$33,214.65
Готівка в банку з днем 31го грудня 1932	10,928.28
Разом	$44,142.93
Розхід від 1-го січня до 30-го червня 1933	30,277.07
Остає готівка по день 30-го червня 1933	$13,865.86
Депозит в Газовій Компанії	50.00
Разом	$13,915.86

Готівка знаходиться:

N. J. Title Guarantee & T ust Co., Jersey City, N. J., Check Acc't	$8,703.56
Chase National Bank, New York, N. Y., Check Acc't	4,954.83
Готівка на руках	207.47
Депозит в газовій компанії	50.00
Разом	$13,915.86

Головна Контрольна Комісія по провірюванню діловодства головної канцелярії та заряду Свободи за перший пів рік 1933 року стверджує, що:

1) Завдяки зусиллям Екзекутиви, відділових урядників і загалу членства У. Н. Союз передержує дальше кризу успішно.

2) По впровадженню в життя змін і ухвал, які послідна конвенція зарядила, успіхи У. Н. Союза зростуть з великою скорістю.

3) Що більше, заморожених банків і бондів, поза тими, що були проголошені на конвенції, нема.

4) Діловодство Головного Екзекутивного Комітету провадиться совісно і в повнім порядку.

ЗА ГОЛОВНУ КОНТРОЛЬНУ КОМІСІЮ У. Н. СОЮЗА:

О. Е. Малицький, предсідник; **Д. Капітула і А. Пашук**, члени Контрольної Комісії.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

МОЇ ВРАЖІННЯ З ПОБУТУ В АЛЕНТАВН, ПА.

Зприводу весілля у гр. Михайла Фариняка я знайшовся серед великого числа людей, цілком мені незнайомих, і загадав довідатися дещо про національне життя громади. Як я завважив, між тими людьми там були православні, греко-католики й римо-католики, але від усіх я чув одно: що вони Українці. А це здивувало мене дуже, що це люди від Сянока, Ліска, Устрик, Добромиля, які приїхали були зі Старого Краю як „Руські", або „Австріяки". Тепер не тільки старі, але їх діти знають, що вони Українці і живуть вони всі в згоді, помагаючи один другому, дороблюючися. Майже всі мають красні доми, багато мають великі бизнеси, мають красну церкву, галю, школу. На мурі цеї церкви видніється напис, що це українська церква. Був я в клюбі і в кількох хатах. Бачив у них портрети Тараса Шевченка, Івана Франка і двох українських героїв, котрих недавно Поляки повісили: В. Біласа й Д. Данилишина.

У нас, у Фултон, живуть люди з тих самих сторін Старого Краю, але в нас ще все по старому. Люди звуть себе Рускими, Поляками або Австріяками. Діти належать до польської або до большевицької школи. За Україну ті люди не знають нічого; за пацифікацію Галичини і події в ліскім повіті теж не знають, як і за те, що Москва морить наш нарід голодом на Україні.

Я дуже добре знаю одну нашу громаду, в якій у церкві підчас Служби Божої що неділі стоять детективи, бо „руські люди" бються і кричать у церкві як на весіллю. Це приносить стид і ганьбу нашому народови. Нехай алентавнська громада буде взором для всіх тих громад, які руйнуються через незгоду.

Мирон Співак,

Фултон, Н. Й.

МУЗИЧНІ НОВИНКИ.

Хор Ол. Кошиця виступить у радіо-програмі орхестри найпопулярнішого американського співця, Руді Валі, на стації WEAF у годині 8-мій увечір, 17 серпня ц. р. (в четвер). Слухаймо програми і напишім до стації.

Концерт нашого артиста скрипака й композитора, п. Романа Придаткевича, при співучасти відомої оперової артистки співачки, п. Марії Гребенецької, відбудеться цеї суботи, 12 серпня, в годині 8.30, у малій Карнеґі Гол (ріг 57-мої вулиці й 7-мої евені, стація собвею ВМТ 57-ма вулиця. Всі місця по 75 центів. Сподіваємося побачити на цьому концерті всіх тих, що знають ціну правдивих артистів і хочуть потішитися новим успіхом наших дорогих артистів.

Дві Українки, пп. Оля Ткачук і Настя Присташ, заанґажовані на виступи в радіо-концертах стації MNBF у Бінгемтон, Н. Й., кождої пятниці пополудни в год. 5.45. Оля Ткачук піністка, також співачка, а Настя Присташ — співачка.

Наші хори (українсько-католицької церкви) з околиці Ню Йорку приготовляються до спільного виступу при посвяченню української вищої школи в Стемфорд, Конн. В програмі наші церковні і світські композиції.

М. О. Г.

Пані приловила в кухні вояка й докоряє наймичці: — Якто, приймаєш вояка в кухні?

Наймичка: Так, бож у гостинній кімнаті пані мали гостей.

ПРОТОКОЛ

З XVIII. КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНЬОГО СОЮЗА

що відбулася в Дітройт, Міш., в днях 15—20 травня 1933 року.

(34)

ПЯТИЙ ДЕНЬ КОНВЕНЦІЇ.

Скарга від відділів 20, 94 і 146 на головного радного Михальчука. — По переглянненню скарги комісія ствердила, що справу цю вже обговорювано на нарадах конвенції.

По розглянненню зажалення Михайла Філиса, члена 30 відділу, на головного рекордового секретаря, що цей не дав йому відповіди в даних справах, комісія припоручає слідуючому урядови дати відповідь М. Філисови відносно дотичних справ.

Скаргу на головного рекордового секретаря, надіслану з 101 відділу, відкинено. Причина: брак власноручного підпису оскаржителя.

Скаргу на головного рекордового секретаря, внесену Львом Мартичуком, членом 349 відділу, відкинено тому, що ця справа належить до редакції, а не до головного рекордового секретаря.

Прохання від „Українського Горожанського Клюбу" з Ню Кенсінгтон про уділення позички в сумі $10,000 на морґеч комісія поручає до вирішення будучому головному екзекутивному комітетови.

Скаргу Андрія Дячика, члена 54 відділу, проти головного рек. секретаря відкинено. Причина: не була затверджена присягою.

Просьбу Івана Чолея, члена 223 відділу, відкинено.

Справа Михайла Дудина, члена 90-го відділу, належить до головного рекордового секретаря, а не до комісії просьб і скарг, і тому комісія цеї справи не розглядала.

Просьбу Андрія Пахолка, члена 39 відділу, відкинено з причини браку певних доказів його недуги.

Просьбу Андрія Кудлика, члена 39 відділу, відкинено тому, що стверджено, що він побрав запомоги більше, ніж йому належалося.

З фонду запомогового уділено запомоги таким членам: від. 1, Кліщ Фільо, $125.00; від. 2, Ґабор Андрій, 25.00; від. 5, Яцук Ігнатій, 50.00; від. 5, Рудик Марія, 25.00; від. 7, Цірков Лешко, 25.00; від. 7, Шашко Петро, 50.00; від. 7, Тима Андрій, 50.00; від. 8, Мадараш Дмитро, 25.00; від. 9, Демянович Василь, 35.00; від. 18, Вітяк Йосиф, 25.00; від. 23, Несторяк Данило, 25.00; від. 24, Мацько Варвара, 75.00; від. 30, Дубик Ілько, 25.00; від. 30, Величко Розалія, 20.00; від. 32, Наґродзкий Каз., 25.00; від. 38, Баран Іван, 50.00; від. 45, Яник Михайло, 25.00; від. 50, Кмітко Іван, 50.00; від. 51, Батицький Роман, 50.00; від. 53, Пук Григорій, 50.00; від. 61, Урішак Михайло, 50.00; від. 67, Мельник Михайло, 25.00; від. 75, Зданкевич Олекса, 50.00; від. 78, Вайда Йосиф, 50.00; від. 78, Дронюк Юрій, 25.00; від. 80, Фірман Микола, 25.00; від. 80, Попик Онуфрій, 25.00; від. 85, Паращук Данило, 50.00; від. 90, Жолобайлюк Марія, 25.00; від. 91, Маціринський В., 50.00; від. 96, Галас Іван, 25.00; від. 99, Федаш Анна, 35.00; від. 100, Загутинець Марія, 25.00; від. 100, Фірич Семен, 35.00; від. 100, Радочинська Марія, 25.00; від. 101, Клованич Михайло, 25.00; від. 104, Лишак Розалія, 25.00; від. 104, Рудик Антін, 50.00; від. 108, Фурґалець Андрій, 25.00; від. 108, Дзят Іван, 50.00; від. 109, Шепеляк Онуфрій, 50.00; від. 113, Метришак Павло, 25.00; від. 117, Мицак Михайло, 25.00; від. 126, Кіч Микола, 25.00; від. 147, Кривошина Іван, 25.00; від. 147, Лобас Іван, 50.00; від. 151, Худоба Петро, 25.00; від. 155, Швайлик Іван, 50.00; від. 163, Нагірний Олекса, 30.00; від. 164, Славич Микита, 25.00; від. 168, Стек Микола, 50.00; від. 168, Борлецький Панько, 25.00; від. 168, Цимбалістий Іван, 25.00; від. 169, Яструб Йосиф, 25.00; від. 172, Морґан Іван, 25.00; від. 173, Яремчук Анна, 25.00; від. 175, Дурда Франко, 20.00; від. 179, Анкибур Ілько, 50.00; від. 187, Ручинський Вас., 50.00; від. 191, Бойко Павло, від. 25.00; від. 192, Сичик Микола, 25.00; від. 192, Чорнобай Параска, 25.00; від. 201, Борецька Юстина, 25.00; від. 201, Либа Василь, 35.00; від. 209, Савчак Олекса, 25.00; від. 209, Місяк Федор, 35.00; від. 210, Петрашковська А., 35.00; від. 214, Крисоватий Мих., 25.00; від. 215, Кучма Онуфрій, 75.00; від. 221, Кухар Ірина, 15.00; від. 221, Дяк Григорій, 40.00; від. 221, Лоєк Петро, 40.00; від. 221, Мадей Йосиф, 40.00; від. 225, Броницький Пилип, 35.00; від. 227, Дрост Юрій, 25.00; від. 230, Кучманич Андрій, 50.00; від. 232, Хома Микола, 50.00; від. 232, Андрух Стефан, 50.00; від. 235, Афтанас Йосиф, 50.00; від. 236, Герик Іван, 25.00; від. 238, Чопик Ілія, 25.00; від. 239, Пісечко Іван, 50.00; від. 239, Побігушка Микола, 50.00; від. 243, Шемердяк Петро, 25.00; від. 245, Волічинський М., 40.00; від. 250, Сленк Йосиф, 25.00; від. 251, Щупак Йосиф, 25.00; від. 259, Скородинський Е., 25.00; від. 260, Барильська Параня, 20.00; від. 263, Заневич Іван, 50.00; від. 273, Драбек Іван, 50.00; від. 274, Мазій Анна, 25.00; від. 274, Кравець Варвара, 25.00; від. 274, Сухар Марія, 35.00; від. 278, Гуменюк Йосиф, 40.00; від. 278, Гавришків Параня, 25.00; від. 280, Олійник Параска, 35.00; від. 280, Цястон Іван, 25.00; від. 280, Насінник Микола, 25.00; від. 282, Туркевич Гавриїл, 50.00; від. 282, Кіналь Павло, 25.00; від. 294, Нагребецький Антін, 25.00; від. 295, Лесняк Текля, 50.00; від. 300, Катинська Марія, 25.00; від. 303, Шафран Климка, 25.00; від. 308, Боднарчук Петро, 50.00; від. 317, Залеска Тетяна, 25.00; від. 318, Сеник Александер, 35.00; від. 320, Байда Марія, 25.00; від. 323, Шіляк Василь, 50.00; від. 331, Гнатюк Онуфрій, 25.00; від. 333, Савчак Настуня, 50.00; від. 333, Витко Анна, 20.00; від. 334, Беднарчук Мих. 25.00; від. 334, Кушнір Розалія, 25.00; від. 336, Федорович Антін, 35.00; від. 337, Семенків Йосиф, 25.00; від. 339, Грицей Юлія, 75.00; від. 339, Будай Настуня, 25.00; від. 342, Дмитрів Евдокія, 35.00; від. 342, Маркович Апол., 50.00; від. 356, Дьорка Олекса, 50.00; від. 361, Катулька Катерина, 75.00; від. 362, Кревин Текля, 35.00; від. 365, Андрусишин Іван, 50.00; від. 367, Гнатів Дмитро, 50.00; від. 367, Бабій Антін, 50.00; від. 370, Рошко Микола, 25.00; від. 383, Вовк Михайло, 50.00; від. 396, Федунок Марко, 50.00; від. 396, Шак Катерина, 25.00; від. 400, Стебен Франко, 40.00.

З фонду адміністраційного ухвалено як нагороду за злуку відділів: від. 140 $50 і від. 341 $50.

З фонду народного дістали запомоги в формі стипендій отсі члени: від. 168, Стефан Костишин, $50; від. 57, Андрій Возьний, $50; від. 333, Іван Боберський, $50; від. 151, Григорій Пипюк, $50; від. 330, Микола Паламар, $50; від. 338, Стефан Лабойко, $50.

Крім того комісія просьб і скарг ухвалила підмогу на такі народні цілі:

Українська Світова Вистава в Шікаго	$1,000
На виступ „Української Школи Кінної Їзди" на Світовій Виставі	300
„Рідна Школа"	1,000
На визвольну боротьбу	500
На вищу школу в Злучених Державах	500
На Академію Наук (справу цеї підмоги вирішиться на найближчім засіданню екзекутивного уряду)	300
На Інвалідів	200
На „Просвіту" в Сяноці	200
На бурсу в Горлицях	200
На Захист для письменників	200
На Національний Музей у Львові	100
На „Просвіту" у Львові	100
На політичних вязнів	100
На бурсу в Товмачі	100
На Захист Сиротинця у Львові	50
На Захист Сиротинця в Дрогобичі	50

В дискусії над справозданням комісії просьб і скарг забрав слово дел. 76 відділу та запитав комісію, з яких причин комісія признала одному з членів аж 125 дол. підмоги, коли в інших випадках ця підмога виносить найвище 25 до 50 дол.

Голова комісії Д. Капітула дає на це пояснення, а потім дел. 62 відділу ставить внесок, попертий дел. відділів 217, 137 і 2, щоби приняти до відома звіт комісії просьб і скарг так, як він був читаний. Цей внесок принято одноголосно.

Дальшою точкою програми була дискусія над звітом шефа редакції „Свободи", О. Ревюка. До слова голоситься дел. 62 відділу та ставить редакторови отсі запити: Чи правдою є те, що ви денно пишете одну статтю на одну годину роботи, а по тім ходите по театрах та мувінґ пікчерах? Чи виплатилося їхати до Европи, коли по вашім повороті ми не читали звіту, ні описів вашої подорожі? Чи це правда, що Союз платить вам 300 дол. місячно на заграничних кореспондентів, з якої то суми ви маєте виплачувати тим кореспондентам не більше як яких сто долярів, а решта у вас остається? Далі делеґат твердить, що „Свобода" є редаґована так, що там є роботи не більше як на чотири години для одної людини, тому він запитує, чи для такого орґану, як „Свобода", не вистарчило би двох редакторів? Свобода є так убого редаґована, що кождий, хто хоч трохи розуміється на часописі, мусить це завважити. Чи правдою є це, що коли в 1930 бостонські Українці звернулися до вас з просьбою написати для них коротенький нарис історії України, який малося надрукувати з нагоди участи Українців у спільному виступі всіх націй, ви наперед відмовилися це зовсім зробити, а потім зажадали 150 дол. за таку статтю, в тому часі, коли один Литовець зробив це за 30 долярів?

(Дальше буде)

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

БЛЕК РАК, БОФАЛО, Н. Й.

Заходи коло запізнання Американців з Україною.

При кінці червня ц. р. о. І. Жук порозумівся з панею Бес, управителькою Інтернешенел Інститут, і запросив американських професорів з вищих шкіл, з д-ром Нюманом, принципалом стейтової колеґії для вчителів з Бофало на чолі, і студентів вищих шкіл на українське богослуження й вечеру.

Вечір відбувся дня 18 липня ц. р. Порядок був такий:

В 4-тій годині зполудня гості зїхалися до української греко-кат. церкви св. Івана на Джермейн стріт, Блек Рак. Тут о. Евстахій Сидоряк з Іст Бофало відправив молебень, а науку про обряд української церкви виголосив айриський священик, о. Шов з Корфюм, Н. Й.

По відправі гості вдалися до парохіяльної салі, де мали українську вечеру, що складалася з таких страв: борщ з ушками, пироги з сиром і бараболями, голубці, пампушки, тісточка й чай. Гостей обслугували дівчата в українськім строю: п. п. Н. Пеачл, А. Гаравус, А. Ваврів, М. Рижик, К. Жинчок, О. Березюк, А. Мидзян і С. Лабуда. По вечери д-р Нюман говорив про Україну. Між іншим підніс, що Українці мають дійсно високу культуру, гарні звичаї й обичаї. Подякував о. І. Жукови за ініціятиву. о. Ів. Жук подякував д-рови Нюманови за присутність.

Дальше молодий Володимир Шафран мав виклад про ґеоґрафію й історію України, вказуючи на карту України, що висіла на задній куртині сцени. По скінченню викладу було багато запитів від професорів і студентів, на які відповідав п. В. Шафран досить добре. Тільки коли був запит про школи в старім краю, на українській території, цебто про кляси й степені, то п. В. Шафран, яко американський уроджене́ць, не був добре обзнакомлений зі справою шкіл. На ці питання відповіла пані Сидоряк.

По вечерних запитів, які тревали більш як годину, на сцені появився хор „Боян" при тій же церкві. Під диригентурою п. Гр. Королишина хор відспівав кілька пісень. По співі танцюристи школи В. Авраменка під управою п. С. Ємчука відтанцювали кілька українських танків. Між іншими п. К. Лозінська відтанцювала сольо Гуцулку. За кождою піснею і танком гості витали довгими оплесками виконавців на сцені.

По скінченню вечерка гості приглядалися костюмам танцюристів та оглядали деякі річи, які були вивішені на стіні і вложені на столі при дверях, як писанки, тощо.

Цю вечеру приготовляла п. Жукова майже сама з помічю одної чи двох жінок.

Отсе я подав коротко до відома загалу про діяльність Українців на Блек Рак, Н. Й., хоч це тільки частина їх діяльности.

Такі вечерки треба би робити в кожній місцевости, щоби познайомлювати Америнанців з українським життям. Самі слова не зроблять такої великої користи, як показати ділом, що ми велика нація, яка має свою власну культуру й мистецтво.

Гість.

—o—

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Жертва Тов. У. А. Горожанок на Український Павільон.

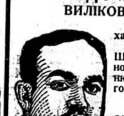
Читаючи часописи і ріжні обіжники та відозви, бачимо, що Український Павільон загрожений, що з браку фондів якраз на передодні успіху може він для нас пропасти. Чиж можемо ми допустити до того, щоби стільки труду і надій пішли намарно? Ні, на це не позволяє наша національна гідність, почуття обовязку поперти народню справу. Не хочемо виставити себе на сміх, як Поляки, що зачинали діло на велику скалю, а нічого з того не вийшло.

У. А. Горожанок по прочитанню відозви від Виставової Корпорації поставилися до цеї справи прихильно й ухвалили $25 (часть доходу з пікніку) вислати негайно до Шікаґо. Кажуть, що хто дає на час, дає подвійно.

Тов. У. А. Горожанок вже вислало попередно $55 на Український Павільон, а $37 до С. У. А. на закупно експонатів. Нехай це буде заохотою для інших жіночих товариств, щоби помогли зачате діло докінчити та тим зеднати Українцям місце між поступовими народами світа.

О. Штогрин, секр.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ. Тов. Дарахівщена, від. 275, повідомляє, що звичайний мітінґ відбудеться в неділю, 13 серпня, в годині 2-гій пополудни, в гали під ч. 72 Моріс ул. Є важні справи до полагодження. Не явившийся член заплатить кари 50 ц., а урядник 1 дол. — М. Іванчук, предс.; Іван Сосульський, секр.

ТОЛІДО, О. Бр. св. О. Николая, від. 167, повідомляє своїх членів, що звичайний мітінґ відбудеться в неділю, 13 серпня, в годині 2-ій пополудни, в Юніон Гали, 2748 Ла Гранджі ул. Проситься, щоб кождий член прибув на цей мітінґ, бо є кілька важних справ до полагодження. — Д. Медицький, предс.; С. Гавриляк, кас.; М. Корнова, секр.

БРУКЛИН, Н. Й. Тов. Дністер, від. 310, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 12 серпня, в годині 7.30 ввечір, в гали словенській, 724 Ліонард ул. Проситься всіх членів прийти на збори. Довгуючих членів напоминається прийти і вирівнати свої залеглости. — М. Федас, предс.; Дм. Багрій, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Тов. ім. Івана Франка, від. 334, повідомляє всіх членів, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, 13 серпня, в годині 12-тій в полудне, в гали У. Н. Дому. Напоминається довгуючих членів, щоби вирівнали свої залеглости. — Микола Задерецький, предс.; Осип Запоточний, р. секр.

КОТСВІЛ, ПА. Тов. ім. Б. Хмельницького, від. 248, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів і членниць, що мітінґ відбудеться в неділю, 13 серпня, в годині 12-тій, зараз по Сл. Божій. Просимо всіх членів і членниць явитись на означений час, бо маємо деякі справи до полагодження. Напоминається довгуючих членів, щоби хоч в части сплачували свій довг, бо котрий член не зголоситься до уряду і не заплатить, то буде суспендований, бо тов. каса вичерпана. — М. Пик, предс.; А. Зубко, кас.; В. Чернецький, секр.

ВЕСТ ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Відділ 62 повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні звичайні збори відбудуться в суботу 12 серпня, в годині 7.30 ввечір, під ч. 6035 Елмвуд Еве. Присутність кождого члена конечна, бо є важні справи до полагодження. Вимінявші грамоти члени мають забрати собі свої нові грамоти, а довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости. Хто цего не зробить, на слідуючий місяць буде суспендований. Дальші упімнення неможливі. — Андрій Мацькевич, предс.; Петро Травка, кас.; Михайло Черкас, секр.

ЛІНДЕН, Н. ДЖ. Тов. ім. Івана Франка, від. 306, повідомляє своїх членів, що звичайні збори відбудуться в суботу, 12-го серпня, в годині 8-ій ввечір, в гали де звичайно. Проситься членів прибути, бо будуть деякі справи до вирішення. Довгуючих членів проситься вирівнати свою залеглість. Котрий член хотів би виміняти свою грамоту проситься принести стару грамоту на збори. Взивається членів, котрі мають в молодечім департаменті діти, що покінчили 18 літ життя, щоби переписали їх до старших членів. Коли дитина перепишесь до старших членів на $1000, то дістане однорічну вкладку безплатно. — Т. Федуняк, гол.; Н. Зворун, кас.; В. Моссора, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. Запорозька Січ, від. 367, повідомляє місцевих і позамісцевих своїх членів, що місячний мітінґ відбудеться у вівторок, 15 серпня, в годині 7.30 ввечір, в парохіяльній гали, де звичайно. Проситься всіх членів прибути на мітінґ, бо є важні справи до полагодження. Суспендованих членів проситься вирівнати свій довг, щоби бути принятими наново. Довгуючих членів проситься вирівнати свій довг, бо в противнім разі будуть суспендовані. Проситься не легковажити плачення вкладок. Проситься всіх членів Товариства приєднувати нових членів до Товариства при кождій нагоді. Дальше проситься тих членів, котрі ще не мають своїх дітей вписаних в У. Н. Союзі, щоби вписали сего місяця, бо то є для Вас і для Ваших дітей користь, а не для кого іншого. Ті члени котрі виміняли свої грамоти, нехай прийдуть на мітінґ взяти собі свої нові грамоти, а ті члени, котрі хотять виміняти грамоти, нехай принесуть старі грамоти на мітінґ. — Н. Сорохтей, предс.; Д. Сподарик, секр.

Бувший болгарський король Фердинанд I. приїхав був раз до міста Тирнови. Там його витала м. і. делеґація адвокатів. У Болгарії є дуже багато адвокатів. З того можна би здогадуватися, що Болгари дуже сварливі. Король спитався делеґації: „Скільки адвокатів?! І ви всі маєте подостатком праці?" „Ні, ми не маємо доволі праці — нам жиється зовсім недобре!" Король з полекшею сказав лише слова: „Слава Богу!"

—o—

Чи ви, пані, вірите в кохання на перший погляд?

— Ні.

— Коли так, то завтра знову побачимося.

Він хоче поправитися.

Судя: — Що? Ви вже знову тут? Я думав, що останній арешт вас поправив.

Обвинувачений: Так, пане судде, одначе я постановив зовсім поправитися.

—o—

Діточа розмова.

— Мій тато має лисину!

— А мій тато носить окуляри в роговій оправі!

— А ми маємо канарка в клітці!

— А ми молі в килимі!

—o—

Лікар: Ваш пульс беться зовсім неправильно. Чи ви пете?

Пацієнт: Пю — одначе правильно.

—o—

— Вулиці великого міста в нинішних часах зовсім непевні для прохожого.

— Правду кажете. Всюди можна стрінути вірителя.

—o—

Нещастя.

— Чоловіче, ти чого такий сердитий?

— Ах, той мій адвокат, пророкував мені, що мене засудять на два роки вязниці. Я заалярмував усю родину, що вибираюся на два роки в подорож довкола світа, вже розпрощався з усіми. Дістав чимало дарунків. А нині засудили мене на чотири тижні тай то з припиненням виконання кари...

